ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนพืชที่เกิดผลกระทบ ช่วงวันที่ 12 – 25 มกราคม 2565

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นและมีความชื้นสูงในตอนกลางคืนและเช้าอากาศร้อนในตอนกลางวัน	พริก	เก็บเกี่ยว	1. แมลงวันทองพริก	ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะพริกใกล้เปลี่ยนสีไปจนกระทั่งผลสุกหนอนกัดกินชอนไชอยู่ภายในผลทำให้ผลพริกเน่าร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน	1. ทำความสะอาดแปลงปลูกโดยการเก็บพริกที่ร่วงหล่นเผาทำลายเพื่อลดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันทองพริก 2. ใช้น้ำมันปิโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 60มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เน้นพ่นที่ผลพริกทุก 5 – 7 วันในกรณีพื้นที่ที่พบการระบาดเป็นประจำพ่นครั้งแรกเมื่อพริกเริ่มติดผลหยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต 5-7 วัน 3. เมื่อพริกเริ่มติดผลพ่นเหยื่อพิษโปรตีนเป็นจุดทุกต้นรอบแปลงและพ่นเป็นแถวต้นละจุด ห่างกันแถวละ5 เมตรพ่นทุกสัปดาห์หรือเทเหยื่อพิษโปรตีนใส่ในกับดักดักแปลงเช่นขวดพลาสติกเจาะช่องให้แมลงสามารถบินเข้ากับดักได้และติดตั้งกับดักสูงจากพื้นดิน15 เซนติเมตรรอบแปลงปลูก

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					4. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพได้แก่มาลาไทออน 83% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
		ทุกระยะการเจริญเติบโต	2. เพลี้ยไฟพริก	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอดใบอ่อนตาดอกและดอก ทำให้ใบหรือยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลายระยะพริกออกดอก จะทำให้ดอกพริกร่วงไม่ติดผลการทำลายในระยะผลจะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ ถ้าการระบาดรุนแรงพืชจะชะงักการเจริญเติบโตหรือแห้งตายในที่สุด	1. สุ่มสำรวจพริก 100 ยอดต่อไร่ทุกสัปดาห์ โดยเคาะลงบนแผ่นพลาสติกสีดำและทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟพริกเฉลี่ยมากกว่า 5 ตัวต่อยอด ในขั้นต้นควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำอย่าปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอและเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่างรวดเร็ว 2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดเช่นสไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือคลอร์ฟีนาเพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรืออีมาเมกตินเบน

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					โซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 70%WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร **** ขณะพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฝอยที่สุดและพ่นให้ทั่วตามส่วนต่างๆของพืชที่เพลี้ยไฟพริกอาศัยอยู่กรณีระบาดรุนแรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศแห้งแล้งควรใช้ปุ๋ยใบเพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัวจากอาการใบหงิกได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น
			3. ไรขาวพริก	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อนยอดและดอกทำให้ใบและยอดหงิกงอขอบใบม้วนงอลงด้านล่างใบมีลักษณะเรียวแหลมก้านใบยาวเปราะหักง่ายอาการขั้นรุนแรงส่วนยอดจะแตกเป็นฝอย ถ้าทำลายดอกกลีบดอกจะบิดแคระแกร็นชะงักการเกิดดอก หากระบาดรุนแรง ต้นพริกจะแคระแกร็นไม่เจริญเติบโต มักพบระบาดในช่วงที่มีอากาศชื้นโดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน	1. สุ่มสำรวจพริกทุกสัปดาห์หากพบอาการใบหงิกม้วนงอลงที่เกิดจากการทำลายของไรขาวพริกให้ทำการป้องกันกำจัด 2. เมื่อพบการระบาดใช้สารฆ่าแมลงไรที่มีประสิทธิภาพเช่นอะมิทราซ 20% EC อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา10-20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไพริดาเบน 20%WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 8 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออีมาเมกตินเบนโซ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					เอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือกำมะถัน 80% WP อัตรา 60-80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรพ่นตรงบริเวณจุดที่เกิดการระบาดและบริเวณใกล้เคียง โดยพ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 5 วัน และพ่นซ้ำเมื่อพบการระบาด
	พืชตระกูลแตง(เช่น แตงกวา แตงร้าน แตงโม แตงไทย เมล่อน แคนตาลูป ซูกินี ฟักทอง ฟักเขียว ฟักแม้ว มะระจีน และบวบ)	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคราน้ำค้าง (เชื้อรา *Pseudoperonospora cubensis*)	มักพบอาการของโรคบนใบที่อยู่บริเวณด้านล่างของต้นก่อนแล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบนอาการเริ่มแรกบนใบปรากฏแผลฉ่ำน้ำ แผลจะขยายตามกรอบของเส้นใบย่อยทำให้เห็นเป็นรูปเหลี่ยมเล็ก ๆ ต่อมาแผลเปลี่ยนเป็นสีเหลืองในตอนเช้าที่สภาพอากาศมีความชื้นสูงจะพบเส้นใยของเชื้อรา ลักษณะเป็นขุยสีขาวถึงเทาที่แผลบริเวณด้านใต้ใบ แผลจะขยายติดต่อกันเป็นแผลขนาดใหญ่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มหรือเทาดำหากอาการรุนแรงจะทำให้ใบเหลืองและแห้งตายทั้งต้น พืชที่เป็นโรคจะติดผลน้อยผลมีขนาดเล็ก คุณภาพของผลจะลดลง หากเป็นโรคในระยะมีผลอ่อน จะทำให้ผลลีบเล็ก	1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีและปราศจากโรค 2. ก่อนปลูกควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น 50 องศาเซลเซียสนาน 20 - 30 นาที หรือคลุกเมล็ดด้วยสารเมทาแลกซิล 35% DS อัตรา 7กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม 3. ไม่ปลูกพืชระยะชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้มีความชื้นสูง 4. หมั่นกำจัดวัชพืชเพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศในแปลงได้ดี 5. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชเช่นไดเมโทมอร์ฟ 50% WPอัตรา 20 – 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 50 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรหรือไซ

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				และบิดเบี้ยว	มอกซานิล + แมนโคเซบ 8%+ 64% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแมนโคเซบ + วาลิฟีนาเลท 60% + 6% WG อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งด้านบนใบและใต้ใบทุก 5 -7 วัน 6. แปลงที่เป็นโรคควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำในตอนเย็น 7. แปลงที่มีการระบาดของโรครุนแรง หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูกและไม่ปลูกพืชตระกูลแตงซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน
	มะขาม	พัฒนาผล	หนอนเจาะฝัก	ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนขนาดเล็กผีเสื้อเพศเมียวางไข่เป็นฟองเดี่ยวๆบนฝักมะขามตั้งแต่มะขามเริ่มเป็นฝักอ่อน โดยวางไข่บนฝักที่มีรอยแตกหรือรอยหักมากกว่าฝักปกติเมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนจะเจาะเปลือกมะขามเข้ากัดกินเนื้อและเมล็ดมะขาม หนอนถ่ายมูลออกมาที่บริเวณปากรูเป็นกระจุกสีน้ำตาลและอาศัยอยู่ในฝักจนกระทั่งเข้าดักแด้เมื่อออกเป็นตัวเต็มวัย	หมั่นสำรวจและเก็บฝักมะขามที่ถูกทำลายทิ้ง หากพบการระบาดพ่นด้วยสารฆ่าแมลงเช่น อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% W/V EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% W/V EC อัตรา 20มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% W/V SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				จะบินไปผสมพันธุ์และวางไข่ต่อไปการทำลายในช่วงฝักอ่อนทำให้ฝักแห้งลีบการทำลายในช่วงฝักแก่ทำให้เนื้อในถูกกัดกินทำให้ฝักมะขามเสียหาย	
	มะม่วง	ระยะออกดอกติดผลอ่อน	โรคราแป้ง(เชื้อรา Oidium mangiferae)	อาการที่ช่อดอกพบเชื้อรามีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นฟูตามก้านช่อดอก ก้านดอกย่อยและดอก ดอกมีลักษณะช้ำเป็นสีน้ำตาลอ่อนต่อมาเปลี่ยนเป็นสีดำแห้งและหลุดร่วงบางครั้งเหลือแต่ก้าน ช่อดอกมีสีเข้มกว่าปกติ ไม่ติดผลหากติดผลจะได้ผลที่มีขนาดเล็กไม่สมบูรณ์และหลุดร่วงง่าย อาการที่ใบเริ่มแรกเป็นจุดแผลสีค่อนข้างซีดเหลืองพบเชื้อรามีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นปกคลุมผิวใบหากอาการรุนแรงแผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเทา และใบบิดเบี้ยวผิดรูป	ในช่วงที่มะม่วงแทงช่อดอกและสภาพอากาศเย็นควรหมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชเช่นคาร์เบนดาซิม 50% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือเบโนมิล 50% WP อัตรา 6 - 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ ไตรฟลอกซีสโตรบิน 50% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรหรือ ซัลเฟอร์ 80% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20ลิตรหรือ ซัลเฟอร์ 80% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน **** สารซัลเฟอร์ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อนหรือมีแดดจัด เพราะอาจจะทำให้พืชเกิดอาการไหม้
	กุหลาบ	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคราแป้ง(เชื้อรา Oidiumsp.)	พบอาการของโรคได้กับทุกส่วนของพืชบนใบอ่อน หรือดอกตูมอาการเริ่มแรกจะเกิดรอยสี	1. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรคตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไป

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ชมพูเข้มต่อมาจะพบเชื้อราลักษณะคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดขึ้นเป็นหย่อมพบทั้งด้านบนใบและใต้ใบหากอาการรุนแรงจะพบผงสีขาวทั่วทั้งต้นทำให้ใบและดอกบิดเบี้ยวเสียรูปทรง ใบเหลืองแล้วเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแห้งกรอบและร่วง	ทำลายนอกแปลงปลูกเพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค 2. หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่นไพราโซฟอส 29.4% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือเบโนมิล 50%WP อัตรา 6 - 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 - 7 วัน **** ไม่ควรพ่นสารกลุ่มซัลเฟอร์เพราะอาจทำให้กุหลาบเกิดอาการไหม้
	ถั่วเขียว	ระยะเจริญเติบโตทางด้านลำต้น	1. หนอนกระทู้ผัก	หนอนที่ฟักออกมาจากไข่ใหม่ๆจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มแทะผิวใบด้านล่าง ทำให้เหลือแต่ผิวใบด้านบนมองเห็นใบโปร่งใสคล้ายร่างแห เมื่อหนอนโตขึ้นจะแยกกลุ่มออกไปกัดกินใบทั่วทั้งแปลง โดยหนอนจะกัดกินจากขอบใบเข้าไป	พ่นเชื้อไวรัสของหนอนกระทู้ผักอัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้งเมื่อพบการระบาด หรือ พ่นสารฆ่าแมลงแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟลูอาซูรอน 5%EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรพ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็นต์
			2. หนอนม้วนใบ	หนอนที่ฟักออกจากไข่ใหม่ๆจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มชกใยบาง ๆ คลุมตัวไว้ แล้วกัดกินผิวใบ เมื่อหนอนโตขึ้นจึงกระจายกันออกไปเพื่อหาใบหรือ	พ่นสารฆ่าแมลงอินดอกซาคาร์บ 15% ECอัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทอกซีฟีโนไซด์ 24%SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	**ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ**	**ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้**	**ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง**	**ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ**	**แนวทางป้องกัน/แก้ไข**
				ชักใยดึงเอาใบหลาย ๆ ใบมาห่อรวมกัน แล้วอาศัยกัดกินอยู่ในใบที่ม้วนนั้นจนหมดแล้วเคลื่อนย้ายไปทำลายใบอื่นต่อไป	หรือลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรือแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30เปอร์เซ็นต์
	อ้อย	1. อ้อยปลูกใหม่ 2. ระยะอ้อยแตกกอ	1. ด้วงหนวดยาวอ้อย	ตัวหนอนของด้วงหนวดยาวอ้อยเริ่มเข้าทำลายตั้งแต่ระยะเริ่มปลูกอ้อย โดยเจาะไชเข้าไปกัดกินเนื้ออ้อยภายในท่อนพันธุ์ ทำให้ท่อนพันธุ์ไม่งอก หน่ออ้อยอายุ 1–2 เดือน จะถูกกัดกินตรงส่วนโคนที่ติดกับเหง้าให้ขาดออก ทำให้หน่ออ้อยแห้งตาย เมื่ออ้อยมีลำแล้วพบว่าการเข้าทำลายของด้วงหนวดยาวอ้อยจะทำให้กาบใบและใบอ้อยแห้งตายทั้งต้นหรือทั้งกออ้อย หนอนที่มีขนาดเล็กจะกัดกินบริเวณเหง้าอ้อย ทำให้การส่งน้ำและอาหารจากรากไปสู่ลำต้นและใบน้อยลง เมื่อหนอนมีขนาดใหญ่ขึ้นจะเริ่มเจาะไชจากส่วนโคนลำต้นขึ้นไปกินเนื้ออ้อย ทำให้ลำต้นเป็นโพรงเหลือแต่เปลือก ลำต้นอ้อยหักล้มและแห้งตาย	1. อ้อยปลูกใหม่ทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล – ไถพรวนดินแล้วเก็บตัวหนอนของด้วงหนวดยาวอ้อยตามรอยไถก่อนปลูกอ้อย 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ – โรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียมอัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่บนท่อนพันธุ์พร้อมปลูกแล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมีในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อยอย่างรุนแรง ให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมี การใช้สารเคมีชนิดน้ำ – พ่นสารฆ่าแมลงฟิโพรนิล 5% EC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320 มิลลิลิตรต่อไร่ บนท่อนพันธุ์อ้อย

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					พร้อมปลูกแล้วกลบดิน การใช้สารเคมีชนิดเม็ด – โรยสารฆ่าแมลงฟิโพรนิล 0.3% G อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่บนท่อนพันธุ์อ้อยพร้อมปลูกแล้วกลบดิน 2. ระยะอ้อยแตกกอทำการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสาน ได้แก่ 1. การป้องกันกำจัดด้วยวิธีกล – ถ้าพบหน่ออ้อยแห้งตาย ให้ขุดกออ้อยและจับตัวหนอนด้วงหนวดยาวอ้อย ออกมาทำลายนอกแปลง 2. การป้องกันกำจัดด้วยศัตรูธรรมชาติ – เปิดร่องอ้อยแล้วโรยเชื้อราเขียวเมตาไรเซียม อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน 3. การป้องกันกำจัดด้วยสารเคมีในพื้นที่ที่มีการระบาดของด้วงหนวดยาวอ้อยอย่างรุนแรงให้ป้องกันกำจัดด้วยสารเคมีการใช้สารเคมีชนิดน้ำ – เปิดร่องอ้อยแล้วพ่นสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อัตรา 320มิลลิลิตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดใช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรเฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดินการใช้สารเคมีชนิดเม็ด – เปิดร่องอ้อยแล้วโรยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 0.3% อัตรา 6 กิโลกรัมต่อไร่ ให้ชิดกออ้อยแล้วกลบดิน หมายเหตุ – กรณีการใช้เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม และสารเคมีขณะใช้ดินต้องมีความชื้น หรือเป็นพื้นที่ที่สามารถให้น้ำได้

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์